Ankenævnet for Forsikring

Den 15. juni 2016 blev i sag nr. 88212:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

AP Pension
Østbanegade 135
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har pensionsordning i AP Pension. Han klager over, at selskabet ikke vil anerkende, at pensionen er med en rentegaranti på 4,5 % p.a.

Selskabet har anført, at klageren har fået tilsagn om bestemte pensionsydelser, men at der ikke foreligger aftale om rentegaranti.

Klageren har i klageskemaet af 23/6 2015 bl.a. anført:

> **"Sagsfremstilling; kort redegørelse for sagen.**
> Den tegnede forsikring/pension er med rentegaranti og ikke bare ydelsesgaranti.
>
> **Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?**
> At selskabet anerkender at forsikringen/pensionen er med rentegaranti – og ikke bare ydelsesgaranti. Selskabet skal således anerkende at de er pligtige til at godskrive min forsikring/pension årligt med mindst 4,5% p.a. i hele løbetiden siden tegningen – med årlig rentetilskrivning."

Selskabet har i brev af 15/7 2015 til nævnet bl.a. anført:

> **"Sagsforløb**
> Klager blev som led i sit ansættelsesforhold omfattet af pensionsordning i AP Pension i 1980. Oprindelig police med almindelige forsikringsbetingelser vedlægges som Bilag 1.
>
> Efter overgang til det såkaldte G82-beregningsgrundlag modtog klager ny police pr. 1. oktober 1983 (Bilag 2). Herefter har Klagers pensionsordning været placeret i gennemsnitsrente med ydelsesgaranti.

Klagers pensionsordning er omfattet af rente/kontributionsgruppe 4-5 i gennemsnitsrente. Dette dækker over, at Klagers pensionsordning er beregnet ud fra flere forskellige beregningsgrundlag, afhængig af, hvornår de enkelte beløb er tilskrevet klagers depot. Klagers pensionsordning er således beregnet på såvel 5 % som på 3, 2 og 1 %.

Klager har de seneste mange år haft digital adgang til oplysninger om sin pensionsordning på selskabets hjemmeside. Vi vedlægger print af Minpension fra dags dato til belysning af Klagers pensionsordning (Bilag 3). Heraf fremgår også hvilken rentegruppe, Klager tilhører og at produktet er gennemsnitsrenteprodukt med ret til evt. bonus.

Vi vedlægger tillige kopi af klagers gældende forsikringsbetingelser (Bilag 4).

Klager forespurgte ved mail af 8. november 2013 nærmere ind til sine pensionsforhold, hvilket selskabet redegjorde for i svar af 11. november 2013. (Bilag 5)

Den 18. september 2014 har Klager kontakt til selskabet om forskellige spørgsmål til sin pensionsordning. I den forbindelse beder Klager om tilbud på overførsel af sin kapitalpension til Markedsrenteprodukt. Selskaber sender derfor tilbud til Klager den 22. september 2014. Af tilbuddet, som vedlægges som Bilag 6, fremgår flere steder udtrykkeligt, at Klagers nuværende ordning er en ordning med ydelsesgaranti. Klager har ikke accepteret tilbuddet, hvorfor Klagers pension stadig er placeret i gennemsnitsrente.

Begrundelse
Det er selskabets opfattelse, at klagers pensionsordning er tegnet som gennemsnitsrenteprodukt primært på beregningsgrundlaget G82.

Hverken Klagers police, pensionsoversigt eller forsikringsbetingelser omtaler en rentegaranti, men giver alene tilsagn om bestemte årlige ydelser i tilfælde af forskellige forsikringsbegivenheder. Hvor garanti omtales, fremgår det klart at der er tale om en ydelsesgaranti. Det fremgår endvidere, at Klager har ret til bonus, der anvendes til opskrivning af udbetalingerne, og hvis størrelse afhænger af selskabets overskud. I henhold til policerne beregnes og fordeles bonus efter selskabets bonusregulativ, som anmeldes til Finanstilsynet. Der er således hverken i aftalernes ordlyd eller tilblivelse holdepunkter for, at den indgåede aftaler indeholder en årlig rentegaranti som påstået af Klager.

Som fastslået af Østre Landsret i dom af 9. december 2013 (Bilag 7), fremgår der heller ikke en selvstændig forpligtelse for selskabet til at yde rentegaranti i det anvendte beregningsgrundlag G82."

I brev af 10/2 2016 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a. videre:

"Vi finder anledning til at henlede Nævnets opmærksomhed på, at sagen ved Højesteret nu er afgjort ved dom af 21. januar 2016. Sagen angik, om sagsøger havde krav på, at hans løbende opsparing (forsikringsdepoter) hvert år skulle forrentes med mindst 4,5 % efter skat, herunder om en sådan minimumsforrentning kunne udledes af G82 eller de konkrete aftaler.

Højesteret fastslog, at G82 er et offentligretligt teknisk beregningsgrundlag, som regulerer sammenhængen mellem præmier og ydelser, og at G82 ikke indeholder et krav om en vis årlig minimumsforrentning af den løbende opsparing. Forsikringspolicerne indeholdt ikke et løfte om en sådan garanti, og der var ikke efter sagens omstændigheder i øvrigt særlige holdepunkter for at antage, at forsikringsselskabet havde afgivet et løfte herom. Sag-

søger havde derfor ikke krav på, at hans løbende opsparing hvert år skulle forrentes med mindst 4,5 % efter skat.

Med henvisning til dommen og til at Klager også har været omfattet af det såkaldte G82-grundlag, og da Klager ikke har dokumenteret, at der foreligger en aftale om rentegaranti med selskabet eller at en sådan ret fremgår på andet grundlag, er det selskabets opfattelse, at sagen bør afgøres i overensstemmelse med Højesterets dom af 21. januar 2016."

Klageren har i mail af 8/3 2016 til nævnet bl.a. anført:

"Idet højesteretsdommen … åbner op for, at der kan foreligge en rentegaranti på 'andet grundlag', skal jeg herved på ny opfordre til, at AP Pension dokumenterer de aftaler, der ligger til grund for aftalen i sin tid med [arbejdsgiver] – og eventuelle senere aftaler herom.

AP Pension forholder sig ikke til den korrespondance i deres ovennævnte brev.

Som jeg opfatter det, er min ordning oprettet som 'obligatorisk' - og som led i mit ansættelsesforhold med …; jeg blev ansat 14 03 1980.

Jeg formoder således, at der foreligger en omfattende korrespondance mellem AP og … forud for, at man har aftalt vilkårene for den kollektive ordning.

Jeg gør gældende / påstår således, at der foreligger en rentegaranti i den korrespondance / det aftalegrundlag – idet det har sandsynligheden imod sig, at banken ikke skulle have sikret sig en garanteret årlig minimumsforrentning med årlig rentetilskrivning i forbindelse med valget af samarbejdspartner på dette område.

Mit standpunkt er således fortsat, at der foreligger et egentligt tredjemandsløfte i den omhandlede korrespondance – hvorpå jeg kan støtte ret.

Subsidiært må AP Pension dokumentere det omhandlede indhold overfor Ankenævnet – hvis de af konkurrencemæssige hensyn m.v. ikke ønsker, at jeg får indblik i korrespondancen.

Såfremt AP Pension ikke ønsker at fremlægge / dokumentere sådanne aftaler, må dette tillægges processuel skadevirkning for AP – og jeg må derfor i givet fald anses for at have bevist, at der foreligger en rentegaranti 'på andet grundlag'."

Hertil har selskabet i brev af 17/3 2016 til nævnet bl.a. bemærket:

"Klager opfordrer i sin mail i lighed med tidligere selskabet til at fremlægge aftalegrundlaget med henblik på dokumentation af, at hans aftale med AP Pension indeholder en rentegaranti.

Selskabet finder anledning til at fremhæve, at det er Klager, som har bevisbyrden for at der er indgået en aftale om rentegaranti. Alligevel har selskabet allerede med brev af 15. juli 2015 fremsendt det fulde aftalegrundlag med Klager, herunder policer mv. Som allerede anført fremgår det ingen steder, at Klager skulle være stillet en rentegaranti i udsigt. Der foreligger heller ingen oplysninger om, at Klager gennem rådgivningssamtaler skulle være lovet at der forelå en rentegaranti."

4. 88212

Af police nr. …01-01 af 19/11 1983 fremgår bl.a.:

"AP bekræfter herved aftale om forsikringsdækning som beskrevet i nærværende police, der er udstedt i henhold til overenskomst mellem … og AP.

På grundlag af forsikredes begæring af	01.10.1983.
Forsikringen træder i kraft den	01.10.1983.

Præmien forfalder som angivet i policetillæg, såfremt forsikrede er i live og ikke er berettiget til præmiefritagelse ifølge regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse.

Præmie, indskud og forsikringsydelser m.m. er anført i policetillæg.
…
Forsikringen giver ret til følgende ydelser:

1. Alderspension.
Alderspensionen udbetales fra den 01.10.2019, og så længe forsikrede er i live pr forfaldsdagen.

2.-6. …
…
Bonusanvendelse:
Forsikringen er berettiget til bonus, der beregnes i henhold til AP's bonusregulativ. Bonus anvendes til forhøjelse af ydelserne.
…
Udbetaling:
Forsikringsydelserne udbetales til de berettigede i overensstemmelse med AP's regulativ for udbetaling.
…

Policetillæg nr. 1

Efter ændring pr. 01.10.1983 udgør forsikringens grundydelser:

1. Alderspension fra den 01.10.2019	årligt kr.	…
2. Ophørende invalidepension	årligt kr.	…
3. Ophørende invalidepension med risikoophør	årligt kr.	…
4. Ægtefællepension med garanteret udbetaling	årligt kr.	…
5. Ophørende ægtefællepension	årligt kr.	…
6. Børnepension – dobbelt til forældreløse –	årligt kr.	…

Den nærmere beskrivelse af ydelserne fremgår af policen.
****
Præmien for ovennævnte ydelser udgør kr. …
Der forfalder helårligt forud hver den 01.01.
Præmien betales indtil den 01.10.2019."

Der fremgår tilsvarende formuleringer af police nr. …01-02 af 19/11 1983, der er en livsforsikring med ret til udbetaling af en forsikringssum pr. 1/10 2019.

De aktuelle forsikringsbetingelser indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

> **"§ 8 Bonus**
> Forsikringen har ret til bonus (overskudsandel) i henhold til det bonusregulativ, der til enhver tid gælder for forsikringen. Bonusreglerne kan til enhver tid ændres med virkning for fremtiden. Bonusregulativer anmeldes til Finanstilsynet. Bonus tildeles kun, hvis AP Pensions økonomi tillader det, og bonus kan derfor bortfalde. Bonus tilhører først den enkelte forsikring, når den er tildelt efter reglerne i bonusregulativet. Hvis det er nødvendigt for at opfylde Finanstilsynets krav om basiskapitalens størrelse, kan ikke fordelte overskudsandele (kollektivt bonuspotentiale) anvendes til dækning af stigninger i livsforsikringshensættelserne med det resultat, at AP Pension opnår det nødvendige overskud til at opfylde Finanstilsynets krav."

Nævnet udtaler:

Pensionsordningen er oprettet i 1980 som led i klagerens ansættelse. Pr. 1/10 1983 overgik pensionsordningen til et G82-beregningsgrundlag, og der blev i den forbindelse udstedt nye policer.

Klageren har gjort gældende, at selskabet skal forrente hans pensionsordning med mindst 4,5 % hvert år i hele pensionsordningens løbetid – med årlig rentetilskrivning.

Det følger af Højesterets dom i sagen U.2016.1487H, at der ikke ud af det tekniske, offentligretlige beregningsgrundlag G82 kan udledes nogen forpligtelse for et pensionsselskab til hvert år at forrente forsikringstagerens løbende pensionsopsparing med 4,5 %.

Højesteret har endvidere i dommen anført, at selv om der ikke af G82 kan udledes en garanti for en vis årlig minimumsforretning af den løbende pensionsopsparing, er det ikke udelukket, at der i forbindelse med livsforsikringer, som er tegnet på grundlag af G82, kan være aftalt en sådan garanti i forholdet mellem forsikringsselskab og forsikringstager. Om dette er tilfældet, beror på den konkrete aftale, men der kan i situationer, hvor rentegarantien ikke fremgår af forsikringspolicen, alene antages at være afgivet en garanti, hvis der i sagens øvrige omstændigheder er særlige holdepunkter herfor. Det bemærkes herved, at en sådan garanti i givet fald vil overstige den forsikringsydelse, som forsikringspræmien er beregnet ud fra i henhold til G82.

6. 88212

Det fremgår af de fremlagte policer og policetillæg af 1983, at pensionsordningen giver ret til bestemte ydelser ved bestemte forsikringsbegivenheder. Det angives videre, at policen deltager i selskabets bonusfordeling, hvilket kan give anledning til, at ydelserne opskrives. Nævnet finder, at selskabet derved har givet en garanti for de fastsatte ydelser, men at der af disse aftaledokumenter ikke fremgår en rentegaranti.

Nævnet finder, at klageren ikke har fremlagt oplysninger om omstændigheder, der giver nævnet særlige holdepunkter for at antage, at selskabet i øvrigt har givet ham en rentegaranti.

Nævnet finder herefter, at klageren ikke har bevist, at selskabet har givet ham en rentegaranti som påstået. Det af klageren i øvrigt anførte kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels